

Bilag til beretning o. lovf. om forsikringsvirksomhed  
 omfang, hvori selskabets egenkapital overstiger den bundne egenkapital«. Disse ord foreslås derfor slettet.

Societetet foreslår under alle omstændigheder 2. punktum slettet, da der ikke bør kunne rejses tvivl om gyldigheden af de forpligtelser, forsikringsselskabet har indgået.«

Societetet fastholder disse bemærkninger. Societetet må endvidere fortsat henstille, at ordene i stk. 2, 1. pkt. »herunder om lånevilkår og værdiansættelse« udgår, idet denne tilføjelse i forhold til ordlyden af aktieselskabslovens § 105, stk. 2, ikke hidfører fordele, der opvejer det ekstraarbejde, bestemmelsen medfører, og der ikke ses at være nogen særlig grund til en sådan særregel for forsikringsselskaber.

#### 19. ad kapitel 16 og 17

Det henstilles, at der lovhjemles stempel-frihed for overdragelse af et selskabs aktiver i forbindelse med overdragelse af en forsikringsbestand.

#### 20. ad § 157, stk. 5

Societetet finder fortsat, at betænkelighederne ved afgivelse i genforsikring af en kvote eller en væsentlig del af et selskabs forsikringer er ubegrundede, og at stk. 5 derfor kan udgå.

#### 21. ad kapitel 19

Societetet kan henholde sig til sine bemærkninger i 1978 om reglerne om afvikling af forsikringsselskaber, som er kommet i økonomiske vanskeligheder (jfr. vedlagte fotokopi af societetetets skrivelse af 22. marts 1978 til handelsministeren). Helt nødvendigt synes det at være, såfremt bestemmelserne om pligtmæssig konkurs bevares, at ophæve særreglen i FAL § 26, stk. 1, således at der om konkurs gælder samme regler som om frivillig likvidation, jfr. § 27, stk. 2.

De erfaringer, der foreløbig er indvundet i forbindelse med likvidationen af forsikringsselskabet Aktiv A/S, tyder stærkt på, at det er uhensigtsmæssigt at indskrænke sig til at udpege en kurator efter skifteretternes sædvanlige praksis, dvs. normalt en advokat uden særligt kendskab til forsikringsvirksomhed, også selvom kreditorerne – i modsætning til hvad der er tilfældet ved likvidationen af Aktiv – får adgang til informationer

om boets stilling og indflydelse på afviklingen. Forsikringstilsynet bør derfor have adgang til at udpege en medkurator, ligesom det bør kunne træffe bestemmelse om eventuel overdragelse af porteføljen samt i øvrigt om administrationen af porteføljen og om behandlingen af anmeldte forsikringsskader. Endelig bør selskabet under konkursen vedblivende være undergivet tilsynet.

I forbindelse med likvidationen af Aktiv og med administrationen af den af de øvrige forsikringsselskaber stillede garanti har der rejst sig især to problemer, som synes at have fået en utilfredsstillende løsning.

Når forsikringsselskaber deltager i en garantiordning som den omhandlede, er det for dem en forudsætning, at deres garanti alene anvendes til dækning af forsikringsmæssige krav på det konkursramte selskab, og at garantien ikke kommer selskabet, dvs. de øvrige kreditorer eller endog dets aktionærer til gode. Det vil således ikke være rimeligt, at de garanterende selskaber hæfter fuldt ud over for de skadelidte, medens genforsikringens andel i de af de garanterende selskaber dækkede skader går ind i boet. Der bør derfor skabes adgang for de skadelidte til under ét at gøre et separatistlignende krav gældende over for boet, for så vidt angår dettes krav på genforsikringsselskaberne. Genforsikring tegnes alene til dækning af de forsikringsmæssige forpligtelser, og det er ikke rimeligt, at de øvrige kreditorers dækning stiger, jo større og jo flere skader selskabet er forpligtet til at dække.

Det er endvidere af samme grund påkrævet, at der ad lovgivningsvejen skabes udtrykkelig hjemmel for forsikringsselskaber, der deltager i en garantiordning eller i en gensidig hæftelse som omhandlet i udkastets § 209, til at modregne deres andel i garantien med boets eventuelle regreskrav på dem.

På basis af erfaringerne fra behandlingen af Aktiv-sagen vil societetet få meget svært ved i en tilsvarende fremtidig situation at medvirke til eller anbefale sine medlemsselskaber at deltage i en garantifordning, før der er etableret en lovmæssig løsning af de nævnte 2 punkter og måske også af en række andre praktiske spørgsmål, som opstår bl. a. som følge af vanskelighederne ved at forene de ikke altid sammenfaldende hensyn, der skal varetages af likvidator, forsikringstilsyn og garanterende selskaber.